Ч. 242. (741.). Львів, субота дня 27. жовтня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	4·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:

На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:

В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

†

Др. Евген Олесницький

посол до Ради державної

помер у Відни в пятницю дня 26. жовтня о годині 12·15 в ночи.

В неділю о годині 2-ій по полудни відбудеть ся перевезене тіла Покійного на північний двірець зелізничий у Відни. Похорони відбудуть ся в Стрию ві второк дня 30. жовтня 1917 року.

Соціяльно-демократична партія а мир.

На соціяльно-демократичнім зїзді, який саме відбуваєсь, перейшла одноголосно по рефераті Віктора Адлера, ось така ухвала:

Зїзд признає, що найважнійшим і найпекучійшим тепер завданем соціялістичного пролетаріяту вложити всі свої сили в службу спроваджения мира. Продовжене масової різні є безцільне і нерозумне аж до божевіля, тим більше, коли стало ясним, що наслідки мілітарної сили не можуть в сій війні спровадити рішеня. Обі ворожі ґрупи держав ведуть щораз то нові міліони у бій, але жадна з них не в силі поконати остаточно другої. Так не лишаєть ся нічо иншого, як положити конець жорстокій різні через порозуміне. Пролетаріят відкидає всяке насильство якогось народу як злочин не тільки на народі, що бувби жертвою того насильства, але також на народі, котрого правительство уживало би насильства. Покінчене війни через насильство є й неможливе, отже дорога порозуміня стала ся неминучою й конечною.

Як наймогучійшого помічника в справі мира поздоровляє зїзд російську революцію, котрої славною побідою над царатом починаєсь нова доба історії культурного людства. Повну жертв борбу революційних робітників і селян Росії стежить німецька соціяльна демократія Австрії не тільки з найгорячійшими бажанями, але уважає її за свою власну справу, що рішає про долю воюючого пролетаріяту в усіх краях.

Справа російської революції і справа мира народів злучені з собою нероздільно. А наша партія служила одній і другій справі, коли по силам спомагала злучені, запопадливі і мудрі зусиля голяндсько-скандинавського комітету та делеґатів російської робітничо-жовнірської Ради, щоби спровадити зединене пролетаріятів всіх країв до праці над миром і до привернення інтернаціоналки. Зїзд признає осягнені доси помиж всіх трудностий поступи на тій дорозі і сподієсь скорого успіху переважного діла в Стокгольмі.

Зїзд уважає за самозрозумілий обовязок політичного і парляментарного заступництва соціяльної демократії використати з всякою енерґією кожду можливість, щоби ділати в користь мира. До правительства ставить ся пекуче домагане, щоби воно, йдучи дальше дорогою, на яку вступило, візвало всі воюючі держави приступити до мирових переговорів, — як воно отверто і явно заявляє, що готове саме і готове зєднати для сього союзників, розпочати такі переговори під умовою, що не стремить до ніякої анексії і ніякого военного відшкодованя.

Передовсім, що Сербія, Румунія і Бельґія має бути відбудована, без того, щоби ті держави або независиму Польщу удержати в якій небудь господарській або військовій залежности.

І що вона в кінци готова виступити з означеними предлогами і приняти їх, створити нове право народів через міжнародне розоружене, обовязкове рішене всіх спорів між державами міжнародним розємчим судом і оминути повторене теперішного мордованя народів.

Стопятьдесятьліте одного домаганя автономії України.

„Вістник Союза визволеня України" приносить статю, у якій підносить 150-літну річницю домаганя привернення автономії України, яке повезли з собою від своїх виборців 1767 р. депутати України до так званої „комісії уложеня" в Петрограді. Накази, які везли з собою були не лише від старшини, але й козацтво, шляхецтво, духовенство та міщанство навіть найглухійших місточок з неочікуваною силою і однодушністю домагало ся через депутатів привернення автономії України.

Ось що писали в своїм наказі лубенські міщане: „Більше ніж сто літ минуло від тоді, як український нарід, живучи з давна з Польщею та з Литвою, мав у всім рівність і користував ся тими вольностями та правами, що вони, а нарешті, розлючений і ображений великими неправдами, а найбільше позбавлений своєї віри, стародавніх прав і вольностей, по довголітній крівавій війні й богатьох славних над ними побідах вибив ся з під їх руки й разом зі своїм гетьманом Зіновієм Богданом Хмельницьким не з нужди, але з доброї волі піддав ся під високодержавну руку царя і великого князя Олексія Михайловича". „І царь Олексій — читаємо в наказі стародубських козаків — з великою ласкою подав надію і ствердив: не тільки удержувати й заховувати український нарід на всіх тих правах, привилеях і вольностях, на яких він був під польськими королями й литовськими великими князями, але й обіцяв мати особливу ласку до нього.

Коли настановнювано нових гетьманів після Хмельницького, всеросійські царі стверджували кожного разу ті статі (про вільности та права".

Цар Петро І. пригадав 1709 р. у своїм маніфесті, підписанім власною рукою, що жаден нарід під сонцем не може похвалити ся такими свободами, привилеями й полегкостями, як з його царської ласки малоруський нарід і що

цар не велить збирати з нього жадного гроша до державного скарбу"... „зокрема малоруському народови все приобіцяне про прийняттю їх під високодержавну руку нашого батька... свято заховували й на будуче заховуватимемо, а вони при своїх правах і вільностях вічно в спокою і тишині можуть щасливо жити".

А обіцяно в статях Богдана Хмельницького й потверджено царською рукою, що Україна лишає ся на своїй вільній волі, що вибирати ме собі гетьмана й усяку козацьку старшину та сама управляти ме своїми справами по своїм давнім законам, а Москві має давати тільки якийсь грошевий податок.

Крім того признано Україні, що війська має держати 60.000, що її суд виборний, козацький, що козаки повинні знати тільки військову службу, а бути вільні від податків і инших обовязків, що кожен може вільно мати в своїм добрі горілчаний промисл, виробляти та продавати горівку, мід, пиво й инше.

Кожен з московських царів, засідаючи на престол, згадував про Українців: „а ми вас все заховуватимемо при давніх ваших правах, привилеях і вільностях, а щодо сього ви повинні надіяти ся на нашу царську любов".

А проте цариця Катерина II скасувала гетьманство, зруйнувала Запорозьку Січ та не щадила трудів, щоби український нарід змосковщити.

І до неї саме звернулись депутати зі спільною просьбою від українських послів.

Нема на Україні — кажуть вони — ні одного стану, котрому не обкроєно його прав і привілеїв, та котрим не крутили б управителі Україною.

Й українські посли всіх станів домагали ся: щоб привернено в цілости всі давні права, привілеї, вільности, свободи та звичаї усіх загалом і кождого стану з окрема, а то: шляхетства, духовенства, міщан, козаків і всего українського народу — коротко все, що дали їм і затвердили польські королі і литовські великі князі. — Крім сього домагали ся заснування на Україні урядів, які відповідали-б правам і привілеям українського народу, себто щоби також суджено після українського права у цивільних і військових судах.

Далі домагали ся наші прадіди дозволу на отворене університету в Переяславі на скарбовий кошт з українських коморних листових прибутків. — А домагали ся Українці університету в Переяславі тоді, як у цілій Московщині був лиш один університет і то викладали в нім Українці з київської академії.

В справі податків нарікали українські депутати, що завів ся звичай, що уряд накладає податки, побирає всячину, вганяє людей на роботу, хоч на се треба було згоди шляхетства і усіх чиновних людий на радах, а у важнійших справах згоди всіх станів, отже міщан і козаків.

Давнійше коли цар хотів завести такі постанови, присилав гетьманови грамоту, а той давав до рішеня повітам — і повіт міг згодити ся або відкинути таке жадане царя як за великий тягар. — А тепер в наслідок страшних тягарів богато тисяч жителів України десь розбігло ся, а решта висилює ся в бідности і злиднях. — Щоби сьому запобігти, українські депутати домагали ся, „щоб заведено постійні податки й побори, які докладно згоджували би ся з нашими правами та привілеями, а яких не могло-б ніяке правительство ні побільшувати, ні зменшувати, — а тим більше якісь нові знову накладати без спільної згоди українських станів".

В земельній справі не ухвалили посли нічого, бо були тут депутати від всіх станів, котрих земельні інтереси були розбіжні.

Просили посли царицю, щоби вона прислухала ся до голосу тисячів певного мученого народу: „Залишіть нам усі давні привилеї, вільности, свободи, звичаї наші, заведіть самоуправу на підставі тих вільностий і прав, а ви відвернете нужду, злидні й горе від усіх загалом і від кождого з окрема, й тим самим забезпечите добрий намір вашої комісії, себто цілість держави й народнього добра. Поставте, найласкавійша царице, такий великий числом нарід у положене, щоб він за своє відроджене збудував вам памятники й жертівники не на землі і з повітрі, а в серцях".

Але самі посли не вірили мабуть, що їх домаганя бодай трохи змінять незавидне положене України. — Вже при виборі ніженського депутата засуджено не менш 33 людий на смерть за те, що відкинули одного депутата, котрий не хотів приняти таких наказів старшини. Той депутат звернув ся до Румянцева і той за ті статі засудив 33 людий на смерть; відтак кару смерти замінено на вісім-місячну вязницю.

З домагань всіх станів Україна не мала ніякого успіху.

„Вторая доконала її сиротину" — поволи знесла всі українські привилеї, вкінці завела кріпацтво. А її наслідники йшли дальше тою дорогою та вкінці заборонили друковати на українській мові.

І український нарід терпів переслідуваня та гнет, якому не можна знайти рівного нігде в історії. — Роки минали, а український нарід замісць добиватись належного собі місця серед народів, сходив чимраз більше на невольника. Аж по 150 роках дармо втраченого часу взяв ся тепер — проти волі царств — до приверненя автономії, якої дарма домагали ся його прадіди.

Війна.

Офензива проти Італії.

Як в полудневім Тироли, так і над Сочею почали австрійські і німецькі війська офензиву. По сильнім приготованю артилерії наступив на 35-кільометровім фронті наступ пробоєвих військ. Точкою оперття сього наступу се кітлина Фліч і примісток Тольмайн. Се одинокі ще точки, на котрих удержало ся доси австрійське військо на правім березі Сочи.

З сеї якраз причини є вони випадовими точками проти офензиви. Гора Ромбон, висока на 208 метрів, на північ від кітлини Фліч, є рівночасно зворотною точкою фронту, котрий скручує тут з півночи на схід. Австро-угорські і німецькі пробоєві відділи, під ослоною сильних становищ на Ромбоні, випали з провалу Коритниці і розширили ся в долині кітлини Фліч. Артилерія віддала знамениті прислуги так, що наступаючі знайшли ся в італійських окопах скорше, заки їх залога могла спамятати ся. Італійська відсіч не могла прийти з поміччю — й здержав замикаючий огонь військ, що наступали. Сей початковий успіх розширить ся, бо між Фліч а Тольмайн Соча, котрої води по причині останніх дощів значно зросли, зачеркує лук, по котрого східній стороні лежить могучий Крн, що знаходить ся в посіданю обох противників.

Подвійний флянковий натиск з Фліч і Тольмайн загрожує з заду Альпінам, що знаходять ся на засніженій горі і може їх, коли операції союзників будуть успішні, приневолити до покиненя своїх становищ. В полудневім напрямі Крн вглубляєть ся з Врх в Тольмайнську долину.

Саме місто Тольмайн лежить на лівім березі Сочи, а австрійський причілок перескакує коло села Доле ріку і опирає ся на обох скалах св. Марія і св. Луція, котрі держать хоробре Босняки проти всіх італійських наступів. Св. Луція замикає приступ до долини Ідрія, котру відділює високорівня Баінзіца від Сочи. Сю високорівню, як відомо здобули Італійці в 11. битві над Сочею аж до Лукавиці. А тепер можливо, що Австро-угорські війська відберуть назад цілу ту здобуту область.

Огневий наступ з кількох соток старих і нових батерій висипав огонь з силою, якої Італійці ще не бачили. Цілий хребет Колявратп зник в огни, димі, порохі і каміняx. Відтак випали приготовані війська з середини скали св. Луція з надбережного становища коло Сельо і на північнім верху високорівні Баінзіца коло Лядьо. Італійці з відвагою розпуки боронили ся.

З хребта Кольоврату італійські батерії і міномети безупинно сипали огнем і знищенем. Але знов австрійські пробоєві відділи перебігли сю страфу огня і заатакували горішне становище противника. Св. Луція є на 885 м. висока. Хребет Кольоврату коло Вальочан зносить ся на 900 м. так, що союзні війська починаючи від низини мусіли спинати ся на 300 м. Зараз коло хребта Кольоврат, котрий творить державну границю, область знижує ся до реневанської долини. Коли союзники посувають без перерви вперед, приводять вже тисячі полонених до етапів.

Утеча російської фльоти

ПЕТРОГРАД, 25. жовтня. (П. Т. А.) Після телеграми з Гельсінгфорсу робили Німці великі зусиля, щоби замкнути російські кораблі в ризькім заливі. Але стратегії адмірала Радвозова вдало ся обманути ворогів, що всі воєнні кораблі цофнули ся 19. жовтня на фінські води і злучили ся з головною силою балтійської фльоти.

З Росії.

СТОКГОЛЬМ, 25. жовтня. „Рѣчь" доносить, що петроградська робітн.-жовнір. рада приняла резолюцію, в котрій кажеть ся, що безпроволоч-

ГНАТ ХОТКЕВИЧ. (2)

Авірон.

(Уривок).

А як вернув ся Мойсей з гори, приніс з собою закон Господа.

Раньше-ж не було закона. — Читав його старшинам, і були там великі і мудрі слова:

„Не зробіть собі богів срібних, і богів золотих не зробіть собі, а складайте мені вівтар з землі і на нім паліть всесожене ваше.

„Хто бє отця свого або матір свою — смертю вмре. Хто злословить на отця свого чи на матір свою — смертю вмре.

І коли бють ся два мужі і поразять жену непраздну і буде младенець її повреждений — да возьметь ся око за око, зуб за зуб, рука за руку, язва за язву, вред за вред.

„І як злодія зловлять в ночі й убють — не ма в тім убійства; коли-ж сонце зійде над ним і тоді він умре — умре і той, хто бив його.

„Не озлобіть пришельця і не образіть його знаєте бо душу його — самі були пришельцями в землі Єгипта. І вдову і сироту не озлобіть, бо як образите їх і вони, застогнавши, возопіють до Мене, — слухом почую глас їх і розгніваю ся яростю і побю вас мечем — і будуть жінки ваші вдовами і діти ваші сиротами.

„Шість літ сій землю свою і збирай плід її, а в семе літо дай її спочинок — тако сотвори винограду твому і маслинам твоїм".

І богато ще всяких мудрих і святих слів. А на кінці говорив устами Мойсея Господь: „Слухай Ізраїле! Се посилаю Аз ангела мого перед лицем твоїм — да збереже шлях твій і введе в землю, що приготовив Аз тобі. Послухай його і не ослухай ся його — імя бо Моє на нім. І коли слухом послухаєш гласа Мого і сотвориш все, що скажу тобі — ворогом буду ворогів твоїх і супротивлю ся супротивникам твоїм. І благословлю хліб твій і вино твоє і воду твою і відверну недугу від тебе і число днів твоїх збільшу. І устрашу всі язики, де йти мешти, і обрашу вся супротивная твоя в біг. І положу преділи твоя від Червоного моря до моря Філістимлян і від пустині до великої ріки Евфрата і передам в руці твої сидящих там, да не змішаєш ся ти з ними і не послужиш богам їх."

І написав всі ті слова Божі Мойсей у велику книгу і заповів, що відчитає їх привселюдно і урочисто.

Люди раділи, що вони ще щось побачуть, що мають нову тему для безконечних оповідань і всі тішили ся.

Мойсей заповів зробити перед горою великий камяний вівтар, а довкола нього ще дванайцять менших, числом колін Ізраїлевих. — Вівтарі мусіла поекладати молодь, якій приказано було також назбирати сухої трави, хмизу, кізяків, взагалі всього, що могло би горіти, на чім можна би було спалити жертву Богови.

Авірон був щасливий, що і він може доложити своїх рук до святої праці, що в призначених для Божої жертви вівтарах буде і його камінь. — І камінь Авірона все був найтяжший і оберемок підпалу його все був найбільший; він подрапав собі руки, видираючи як найсухійший хмиз, тремтів від напруженя і був весь мокрий від поту.

Де хто з молоді, користаючи з того, що око старших не надзирає за їх роботою, — полягали собі на сонці або бігали, ганаючи ся один за другим, але Авірон засоромив їх, сказавши:

— Що ви робите? Як вам не сором? Ви Господеви служите роботою. Се ж Він буде приймати жертву на камени сім і до Його ніг підійметь ся дим з опалу сього. Чи-ж лінивством та жартами повинен будувати ся вівтар Божий?

Хлопці справді засоромили ся, щиро взяли ся за роботу — і дванайцять камяних вівтарів мов виросло коло великого вівтаря під горою Сіон. Коло кождого з них по обох боках лежали великі купи сухого опалу, а коло головного вівтаря були його цілі гори.

На ново отворена **Каварня „Імперіяль“** Улиця Кароля Людвика 5

щоденно пиво, — добра кава, — цїни приступні, — дамська услуга. — МУЗИКА ВІЙСЬКОВА три рази в тиждень субота — недїля — середа о 7 годинї вечером.

не вязане мирових переговорів є одиноким ратунком Росії від голибели.

Нове іменовані амбасадори для Парижа і Мадриту Макланов і Стахевич відложили свій виїзд до часу, коли тимчасовий парляменк усталить головні лінії заграничної політики.

Міністер внутрішних справ Нікітін подав ся до димісії, бо соціялістична партія його здезавуовала. Керенський просив його, щоб лишив ся на становищі.

Не лише соціялісти революціонери, але й умірковані заявили, що правительство повинно лише в остаточности відїхати з Петрограду, бо в противнім разї анархічні відносини в Петрограді ще більше погіршили би ся.

Керенського і міністра війни Верховського переслухано в справі Корнілова. Переслухане Корнілова відложено на вічень.

Загрожене Петрограду.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.) До Allgemeen Handelsblad доносять з Петрограду: Адмірал Немітіс глядить дуже песимістично на військове положене і не сумніваєсь, що занятє Риґи та Озилії се тільки частина старанно опрацьованого пляну атаку на Петроград. Положене Петрограду дуже поважне. Вправдї Німеччина не зможе виконати цїлого пляну перед весною, але майже певне, що Німці в часї зимових місяців здобудуть Резель

РОТТЕРДАМ. В „Утро Росії“ помістив Брусїлов статю, в якій пише, що нема причини непокоїти ся в осени і в зимі, бо Німці не мають відповідної скількости резерв, а кромі того болото в осени і морози в зимі, а притім недостаточна зелїзнича сїть забезпечують Росію і виключають можність операції проти Петрограду бодай в найблизшім часї. Треба також уважати заатаковане зимою Фінляндії з тих самих причин за виключене.

Барту французьким президентом міністрів

ПАРИЖ. На місце Рібота французьким президентом міністрів іменовано Барту.

НОВИНКИ.

— **Відзначеня Українців.** Польний духовник о. Теодор Рак за повну посвяти службу перед ворогом у полї відзначений духовним хрестом заслуги на червоно білій стяжці з мечами.

Підпор. Михайло Лепкалюк, 20. п. стріл. відзначений за бої під Асіяґо в 1916 р. срібною медалию хоробрости 1-шої кляси.

Розалія Олексин і Стефанія Рибчак з Укр. Самаританської помочи відзначені срібною медалию Червоного Хреста з воєнною декорацією.

— **Церковна музика.** В недїлю дня 28. с. м. відправить в Успенській церкві о год. 10. рано Службу Божу „Приміцію“ о. Каштанюк, підчас котрої Ставропигійський хор відспіває Службу Божу Цьерха.

— **Амнестія Реґенційної Ради.** З нагоди введеня на уряд Реґенційна Рада оголосить нині ось таку амнестію: „З приводу введеня в урядоване Реґенційної Ради особам засудженим до нинїшнього дня судами цивільними як також властями поліцийними і адміністрацийними на вязницю до 3 місяців або на гривни до 1.500 к. або на вязницю і гривни в тих границях, дарує ся в ласцї ті кари, о скільки вони ще не відбуті або не заплачені. Дароване кари не відносить ся однак до осіб, засуджених за підбиване цїн, понутну торговлю і пачковане.

Далї взиває ся військові і цивільні суди і адміністрацийні власти, щоби що до таких цивільних засуджених, які не мають участи в загальнім дарованю кар, а є гідні уласкавленя, внесли до компетентних місць о дароване або злагіднене кари. Відносить ся то передовсім до каригідних вчинків політичної натури, головно допущених словно. Що до осіб засуджених військовими судами також і при тій нагоді відносні команди мають виконати право уласкавленя. — Обводові команди мають зарядити все, що треба, щоби всі вицільні особи, до котрих амнестія відносить ся, а котрі відбувають кару, були ще в дни її проголошеня випущені.

— **Вистава воєнних гробів в Перемишли.** Завтра отвирає інспекція воєнних гробів військової команди в Перемишли виставу, на якій публика зможе оглянути твори артистичних сил інспекції: пляни, види і моделї воєнних кладовищ.

— **Важність виданих за інвазії засудів.** Найвисший трибунал касаційний признав видані австрійськими судіями в часї російської інвазії засуди за правосильні.

— **Всюди бють ся.** Польські часописи доносять, що до славних кровавих подій в Щипюрні додати треба такі самі події в инших таборах. Але „про ті події ще не час писати“ — додають. Чекають аж їх буде більше?

— **В справі побору вугля.** З міського Уряду господарського у Львові одержуємо отсей комунікат: З причини усуненя кількох властителів районових складів вугля м. Уряд господарчий подає до відома інтересованих, що мешканцї улиць: пл Академічної, Фредри, Лозїнського, св. Николая, Мохнацького, Романовича, Сенаторської і Зиблікевича будуть від тепер реалізувати свої леґітимації на побір вугля в складі Кароля Поляка під ч. 6 при ул. Яблоновських. мешканцї ул. Длуґоша, Кенцік. св. Марка, Якуба Стшемє і Сушінського в складі Маріяна Поляка під ч. 16 при ул, Пелчинський, а мешканцї улиць Кохановського, Погулянки, Варненьчика і Рибацької в складі Антона Свідра під ч. 10 при ул. Домаґілїчів. Рівночасно подаєть ся до відома, що почавши від 23. с, м. аж до відклику вуглевий відділ Ц. М. Бюра карт спожитя не буде видавати карт побору до міських складів; карти побору на вуголь закуплені у приватних доставців буде видавати наведене бюро дальше в урядових годинах від год, 9—11 перед полуднем по виявленю доказу на довершене замовлене. Леґітимації на побір вугля у районових складах так червоної як і ясної краски. видають виключно окружні Бюра розділу карт спожитя для мешканців дотичної дїльницї.

— **Українське товариство економістів** заснувало ся у Київі. Перші загальні збори відбули ся 16. вересня н. ст. (Р. Г.).

— **На Україну з калужської ґуб.** хоче повернути ся 306 душ у село Блажівку юзефівської волости бердичівського повіту, бо тяжко їм живеть ся на місци переселеня. (Р. Г.):

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 27. жовтня 1917.

Нині: 27. жовтня гр.-кат. Параскевії м., римо-кат. Савини.

Завтра: 28. жовтня гр.-кат. Євтімя, римо-кат. Шимона і Юди.

○ Львівський Нар. Театр. Тов. Укр. „Бесїда“ під дир. К. Рубчакової. Саля Тов. ім. М. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

Гостинний виступ п. Осиповичевої.

В суботу, дня 27. жовтня 1917. „Нещасне кохане“ народна драма на 5 дії зі співами і танцями Л. Манька.

В недїлю дня 28. жовтня 1917. „Ой не ходи Грицю, та на вечерницї“ народна драма на 5 дій зі співами і танцями М. Старицького.

Початок точно о год. 7 веч.

Білети раньше можна набувати в Нар. Торговли, а в день вистави від год. 5 вечером при касї театру.

Велика побіда над Італїйцями.

З німецької головної кватири.

З дня 26. жовтня 1917.

На італїйськім фронтї:

Використовуючи успіхи пролому коло Флїч і Тольмайна — йдуть наші дивізії вперед через Kalfreit t від Zing.

Війська північного крила другої італїйської армії, о скільки не дістались в полон, зістали відкинені і відступають.

Німецькі і австро-угорські війська в нездержанім поході перейшли по-за намічені цїли і викинули ворога з сильних задних становищ на височинах, які він намагав зя вдержати. — Під вашим напором почали Італїйцї опорожнювати і високорівню Баінзіцца—Св. Дух.

Боремо ся понекуди на італїйській землї.

Число полонених зросло на 30 000 полонених, причім 700 офіцирів, а добича виносить понад 300 гармат — між тим богато тяжких.

Гарна погода сприяла вчера боєвій діяльности.

Східний фронт:

Нїчо важного.

Македонський фронт:

Нїчо важного.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслїдн. престола Рупрехта.

Здовж цїлого фронту в Фляндрії була вчера і в ночи оживлена діяльність артилерії. Особливо нагальний був огонь від ліса Houthoulster до Hollebeke, там зріс він рано до барабанного огню. Нічні частинні наступи Французів і Анґлїйців не вдали ся.

Після наспівших доси звідомлень наступає неприятель на многих місцях фронту.

Фронт пруського наслїдника престола:

По сильнім огневім приготованю наступили Французи з північних склонів Chemin des Dames. Їх наступ зустрів ся вечером на південному краю ліса Пінон з ідучими передовими військами, що після короткого бою подали ся на північний край каналу Aisne; при тому, одначе, заховати стрільний матерял нагромаджений останними боєвими днями в розбитому лїсї Пінон.

На прочих місцях боєвого терену пересунено наші лінії поза Канал в повному порядку, відбивши ворожі наступи. Кілька разів пробував ворог перейти канал, але наші війська до того не допустили.

На східному березї Мози кинули ся хоробрі голїшно-саські курінї з полумяними метавками на більше як 1200 метрів широкому фронтї французьких становищ в лїсї Chaume, вибили залогу і привели полонених.

Кілька ворожих протинаступів зломило ся в нашому огни.

У прочих відділів було кілька випадів і патруль серед дощу і непогоди.

Перший генеральний квартирмайстер Людендорф.

Міський Уряд господарчий.

Ч. 131.604/XVII. 1917. У Львові, 22/X. 1917.

Оповістка.

В цїли улекшеня мешканцям м. Львова заосмотреня ся в бараболї, будуть видавати почавши від дня 23. жовтня с. р. міські окружні Бюра роздачі споживчих карт перевозові цертифікати управняючі до привозу до Львова бараболь в скількости законної рації спожитя з тих громав львівського повіту, в яких по покритю припадаючих на них контиґентів, остають ще засоби призначені до вільного обороту.

Цертифікати будуть видавані до громад:

Борщевичі в м. Бюрі окр. розд. карт	ул. Пелчинська 10	від 27.	жовт.	1917
Басївка	„ „	24.		„
Білка королївська	„ Бернштайна 8	27.		„
Білка шляхоцька	„ Пелчинська 10	зараз		„
Білогорще	„ „	24.	жовт.	„
Борки янївскі	„ „	24.	„	„
Бродки	„ „	зараз		„
Брюховичі	„ „	„		„
Цеперів	„ „	„		„
Хрусно нове	„ „	„		„
Хрусно старе	„ „	„		„
Чорнушевичі	„ Бернштайна 8	„		„
Черепин	„ Пелчинська 10	від 24.	жовт.	„
Черкаш	„ Бернштайна 8	зараз		„
Чижки	„ Пелчинська 10	від 24.	„	„
Чижиків	„ Бернштайна 8	зараз		„
Давидів	„ Пелчинська 10	від 24.	„	„
Дмитровичі	„ Бернштайна 8	зараз		„
Дмитре	„ „	„		„
Дорнфельд	„ „	„		„
Дубляни	„ Пелчинська 10	зараз		„
Айнзідель	„ Бернштайна 8	„		„
Фалькенштайн	„ „	„		„
Ганьчарі	„ Пелчинська 10	від 24.	„	„
Підтемне	„ Жовківська 60	від 27.	„	„
Підліски великі	„ Пелчинська 10	30.	„	„
Підсадки	„ Жовківська 60	27.	„	„
Полянка	„ Личаківська 70	27.	„	„
Попеляни	„ „	зараз		„
Поршна	„ Бернштайна 8	30.	„	„
Пруси	„ Жовківська 60	30.	„	„
Пустомити	„ Личаківська 70	30.	„	„
Раковець	„ „	27.	„	„
Райхенбах	„ Шопена 3	зараз		„
Ременів	„ „	24.	„	„
Розенберґ	„ „	зараз		„
Рудавці	„ Личаківська 70	„		„
Рудно	„ Шопена 3	„		„
Рісна польська	„ „	„		„
Рісна руська	„ Личаківська 70	27.	„	„
Сердиці	„ Шопена 3	зараз		„
Сихів	„ „	від 27.	„	„
Ситехів	„ „	24.	„	„
Селиска	„ „	27.	„	„
Семенівка	„ „	зараз		„
Скнилів	„ „	від 27.	„	„
Скнилівок	„ „	30.	„	„
Сокільники	„ „	зараз		„
Солонка	„ „	від 30.	„	„
Сороки львівські	„ „	30.	„	„
Стронятин	„ „	24.	„	„
Томців	„ Ленартовича 23	від 27.	„	„
Вербіж	„ Шопена 3	зараз		„
Винники	„ Ленартовича 23	„		„
Виннички в м. окр. Бюрі розд. карт	ул. Ленартовича 23	зараз		
Вислобоки	„ Шопена 3	від 24.	жовт.	1917
Волків	„ Ленартовича 23	від 27	„	„
Вілька гам.	„ Шопена 3	від 24	„	„
Загіре	„ „ 3	від 30	„	„
Загородки	„ Ленартовича 23	зараз		
Глинна	„ Бернштайна 8	від 24	„	„
Глуховичі	„ Жовківська 60	зараз		
Гряда	„ Бернштайна 8	від 24	„	„
Грибовичі	„ „ 8	від 24	„	„
Германів	„ Жовківська 60	від 24	„	„
Годовичі	„ Бернштайна 8	від 24	„	„
Гонятичі	„ Жовківська 60	зараз		
Горбачі	„ „ 60	зараз		
Гуменець	„ „ 60	зараз		
Яричів новий	„ „ 60	зараз		
Яричів старий	„ Бернштайна 8	від 24	„	„
Яструбів	„ Жовківська 60	зараз		
Кальтвасер	„ „ 60	від 24	„	„
Костеїв	„ „ 60	від 24	„	„
Козичі	„ „ 60	від 24	„	„
Козельники	„ „ 60	від 24	„	„
Красів	„ „ 60	зараз		
Кротошин	„ Личаківська 70	від 24	„	„
Кривчиці	„ Жовківська 60	зараз		
Кугаїв	„ Личаківська 70	від 24	„	„
Кукизів	„ „ 70	від 24	„	„
Ляшки муровані	„ „ 70	від 24	„	„
Лисиничі	„ „ 70	від 24	„	„
Лани	„ „ 70	зараз		
Малехів	„ „ 70	від 24	„	„
Маличковичі	„ „ 70	від 24	„	„
Миклашів	„ „ 70	зараз		
Милятичі	„ „ 70	від 24	„	„
Милошевичі	„ „ 70	зараз		
Містки	„ Бернштайна 8	від 27	„	„
Наварія	„ Личаківська 70	зараз		
Пасіки-зубр.	„ „ „	від 24	„	„
Піски	„ „ „	зараз		
Пикуловичі	„ Жовківська 60	від 30.	„	„
Підбережці	„ Личаківська 70	від 24.	„	„
Підбірці	„ Жовківська 60	від 27.	„	„
Запитів	„ Шопена 3	від 24	„	„
Зарудці	„ „ 3	від 24	„	„
Зашків	„ Ленартовича 23	від 24	„	„
Завадів	„ „ 23	зараз		
Збоїска	„ „ 23	зараз		
Зимна вода	„ „ 23	від 30	„	„
Зимна відка	„ „ 23	від 30	„	„
Зубря	„ „ 23	зараз		
Зухорицї	„ „ 23	від 24	„	„
Журавники	„ „ 23	від 24	„	„
Жидатичі	„ „ 23	від 24	„	„
Жиравка	„ „ 23	від 30	„	„

Зголошуючий ся по цертифікат, має виказати ся леґітимацією на побір муки і хліба, як також зложити карти спожитя бараболь, почім одержить цертифікат на привіз бараболь у такій скількости сотнарів, (100 кґ) кільки зложив бараболь карт.

Перевозовий цертифікат складає ся із чотирох відтинків. Відтинок I. остає в окружнім бюрі роздавництва карт спожитя для евіденцийних цїлий, відтинок II. належить віддати на жадане контрольним орґанам ц. к. жандармерії, відтинок III. належить переховати для контролї у місті, а відтинок IV. належить вручити продуцентови — продавцеви.

На цертифікатах не вільно робити жадних поправок, дописків або поправок, інакше цертифікат тратить важність і буде відобраний через контрольні орґани.

Звертаєть ся увагу, що цертифікати будуть видавані лише до вичерпаня засобів бараболь призначених у висше наведених громадах до вільного обороту. По виданю цертифікатів на таку скількість бараболь яка у дотичній громаді є призначена до вільного обороту, видаване дальших цертифікатів буде здержане.

Вибір громади, звідки консумент наміряє спровадити для себе бараболї, належить до консумента, одначе лежить у його інтересї перед узисканем цертифікату упевнити ся наперед що до особи продаючого, бо цертифікат не дає жадної запоруки, що продуцент схоче продати бараболї. Належить отже найперше вишукати продаючого, а потім придбати цертифікат і на підставі цертифікату перевезти бараболї, так само є річю консумента постарати ся о средства перевозові.

Припадаючу ціну купна належить очевидно зложити до рук продаючого.

Управа громади кор. преет. міста Львова.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґельдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA K.U.L.